

23 Αυγούστου 2021

Παναγία Προυσιώτισσα, Η τιμωρία του Γερμανού αξιωματικού και η εμφάνιση της Παναγίας!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Παναγία Προυσιώτισσα.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Στο ιστορικό της μονής αναφέρεται ότι επί τουρκοκρατίας καταστράφηκε πολλές φορές. Η τελευταία όμως καταστροφή, που μετέβαλε τα κτίρια σε σωρούς ερειπίων, έγινε το 1944 από τους Γερμανούς.

Μετά την καταστροφή των κτισμάτων, ένας αξιωματικός θέλησε να κάψει και την εκκλησία.

Προσπάθησε πολλές φορές, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Ενώ λοιπόν στεκόταν απ' έξω κι έδινε διαταγές, τιμωρήθηκε παραδειγματικά από το χέρι της Παναγίας. Μία αόρατη δύναμη τον έριξε με ορμή πάνω στο πλακόστρωτο.

Το χτύπημα ήταν δυνατό, και ο Γερμανός ανίκανος να σηκωθεί. Τον σήκωσαν οι στρατιώτες και τον έβαλαν πάνω σε ζώο για να τον μεταφέρουν στο Αγρίνιο.

Έτσι ο ναός παρέμεινε αβλαβής, όπως διαφυλάχθηκε ακέραιος διά μέσου των αιώνων.

Η άγνωστη «καλόγρια»

Πέρασαν τέσσερα χρόνια. Ο εμφύλιος πόλεμος τώρα μαίνεται στην ελληνική ύπαιθρο. Οι κάτοικοι της Ευρυτανίας και ορεινής Ναυπακτίας εγκαταλείπουν τα χωριά τους και προσφεύγουν για ασφάλεια σε άλλα μέρη της Ελλάδος.

Μαζί τους προσφεύγει και η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας. Ακολουθεί κι αυτή την τύχη των παιδιών της και μεταφέρεται από τους μοναχούς του Προυσού στη ακρόπολη της Ναυπάκτου. Το μοναστήρι παραμένει τελείως έρημο.

Ύστερα από καιρό αρχίζουν οι επιχειρήσεις του στρατού. Η ενάτη μεραρχία αναλαμβάνει εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στην Ευρυτανία. Μερικά τμήματα περνούν από τον Προυσό. Ορισμένοι αξιωματικοί και στρατιώτες πλησιάζουν στη σκοτεινή εκκλησούλα της σπηλιάς και μπαίνουν για να προσκυνήσουν.

Εκεί μέσα αντικρίζουν ένα παράδοξο θέαμα: Μπροστά το τέμπλο, στ' αριστερά της ωραίας πύλης, να αναμμένο καντήλι και μία καλόγρια γονατιστή.

Οι στρατιώτες απορούν. Πώς ζει αυτή η μοναχή εδώ, τη στιγμή που η Ευρυτανία είναι τελείως έρημη από κατοίκους;

Πώς συντηρείται, τι τρώει, που βρίσκει λάδι για το καντήλι;

Την ερωτούν λοιπόν, κι εκείνη σεμνά και πονεμένα τους απαντά:

- Παιδιά μου, ζω εδώ μοναχή μου δυόμισι τώρα χρόνια. Για τη δική μου ζωή δεν χρειάζονται φαγητό και ψωμί. Μου αρκεί ότι έχω το καντήλι μου αναμμένο.

Οι στρατιώτες, κουρασμένοι από τις επιχειρήσεις και βιαστικοί να φύγουν, δεν έδωσαν προσοχή στα λόγια της.

Την επομένη όμως, όταν τα έφεραν πάλι στη μνήμη τους, κατάλαβαν πως επρόκειτο για κάτι θαυμαστό. Κι όταν αργότερα περνούσαν από τη Ναύπακτο, ζήτησαν με επιμονή άδεια από τον διοικητή τους για να επισκεφθούν τον μητροπολίτη.

Ο επίσκοπος Ναυπακτίας και Ευρυτανίας Χριστόφορος τους υποδέχθηκε με αγάπη, κι αφού τους άκουσε συγκινημένος, έριξε φως στο μυστήριο.

- Ο ναός, τους είπε, που επισκεφθήκατε, ανήκει στην έρημη τώρα ιερά μονή Προυσιώτισσας, της οποίας η θαυματουργή εικόνα βρίσκεται πάνω από δυό χρόνια εδώ, στο παρεκκλήσι της μητροπόλεώς μας, στον άγιο Διονύσιο. Πηγαίνετε να την προσκυνήσετε, και θα καταλάβετε...

Πήγαν πράγματι και προσκύνησαν.

Τότε αυθόρμητα στον καθένα δόθηκε η εξήγηση στην απορία του: Στην εικόνα της Θεομήτορος αναγνώρισαν τη μοναχή εκείνη που συνάντησαν στο εκκλησάκι της σπηλιάς, ψηλά στον Προυσό!

Απόσπασμα από το βιβλίο «Εμφανίσεις και θαύματα της Παναγίας» έκδοση της Ιεράς Μονής Παρακλήτου.

<https://bit.ly/3D9gTQD>